

Ἐνῶς θρήνο, τοὺς κίλους, αἷς γενήσεται πᾶς Μα-
 ρίας, ὑπερήτης τις ἦλθε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ, ὅτι ἡ ἡγου-
 μένη τῆς μονῆς τῆς Παναγίας τὸν παρακάλει νὰ εὐα-
 ριστήσῃ νὰ ὑπάγῃ ἐν τῇ στιγμή ἰκεῖ δι' ὑπόθεσιν
 σοφρωτάτης καὶ ὑψηλοτάτης σπουδαιότητος. Τὸν
 καθικέτευε δὲ νὰ μὴ βραδύνη ποσῶς. Ὁ ἐπίσκοπος, ἐκ
 προαισθήματος, ἠνόησεν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἀπο-
 κρύφου τοῦ ὁποῖον ταχέως εἶχε πρὸ δόλιγου ἀνακαλύψει.
 Ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς ἰδέας στηριζόμενος ὑπέγινε εἰς τὴν
 μονήν. Ἐβρεν αὐτόθι τὴν ἡγουμένην λίαν τεταρραχμέ-
 νην ἐνώπιον νέου τινὸς ὑπακτιδίου, πρὸς τὸν ὁποῖον
 ἐπεδαψίλευεν ὑποκλιμένιστα δείγματα σεβασμοῦ.

— Πανιερώτατε, εἶπεν αὐτῇ, ἅμα εἶδε τὸν ἐπίσκο-
 πον Πανιερώτατε, ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης δὲ πρίγκιψ
 τῶν Γάλλων ἦλθεν εἰς τὴν μονήν μας νὰ λάβῃ
 πληροφορίας περὶ μιᾶς κόρης, τὴν ὁποῖαν ἔφεραν ἐδῶ
 πρὸ τριακοστανέντε ἐτῶν. Γνωρίζετε αὐτὸ τὸ περι-
 στατικόν, τοῦ ἡπείου ἐγὼ δὲν ἔχω παντελῶς γνῶσιν;

Λέγουσα ταῦτα ἦτο ὠχρὰ καὶ τρέμουσα ἀπὸ κερα-
 λῆς μαχρῆ ποδῶν.

— Ἐπρεπε νὰ ἐνθυμείσθε καλλίτερα τὴν κόρην ἐκεί-
 νην, διέκοψεν ὁ ἐπίσκοπος, ὅστις ἠθέλησεν ἐαυτὸν τε-
 ταρραχμένον καὶ ἐβλεπε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ δικαιο-
 λογηθῇ μὲ βλάβην τῆς ἡγουμένης, ἔπρεπε νὰ ἐνθυμείσθε
 καλλίτερα, καθόστον, μ' ὄλας τὰς δικαίας παρατηρήσεις
 μου, τῆ ἐδιδώσατε ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ἐπὶ προφάσει,
 ὅτι τίποτε, ἐκτὸς τῆς μαρτυρίας τῆς ἡγουμένης εἰς
 τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου της, δὲν ἀπεδικίονε τὴν νο-
 μιμότητα τῆς γενήσεώς της, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ
 λάβῃ τὴν κουράν εἰς τὴν μονήν, οὐ-ε νὰ διαμενῇ ἐπὶ
 πλεόν ἐντὸς ὡς οἰκότεροφος.

Ἡ ἡγουμένη ἔτρεμεν ἐκ τοῦ φόβου, διότι ὁ νέος
 πρίγκιψ, φυσιογνωμίας φύσει σοβαρᾶς, ἠτένιζεν ἐπ' αὐ-
 τῆς βλέμματα, δι' ὧν ἐξέφραζε πικρὰν δυσἀρέσκειαν.

— Καὶ τί ἐπέγινεν ἡ δυστυχῆς ἐκείνη τὴν ὁποῖαν
 ἀπεβάλετε; ἠρώτησεν ὁ πρίγκιψ.

Τὴν παρέλαβον εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἔπεισε ν' ἀπαν-
 τήσῃ ὁ ἐπίσκοπος, καὶ ἐν ἡ ὑψηλότης σας μὲ τὸ ἐπι-
 τρίψῃ, εἶμαι πρόθυμος; νὰ τῇ ἐκθέσω λεπτομερῶς πᾶν
 ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν νεάνιδα ταύτην, καὶ μάλιστα νὰ τὴν
 παρουσιάσω ἐνώπιόν της. Ἀλλὰ, προσέθηκε, νομίζω
 ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτῆ ἀπαιτεῖ μυστικότητα, καὶ ἂν τὸ
 ἐπισκοπικόν μου πλάγι δὲν ἦτο ἀνάξιον κατάλυμα
 τοῦ διαδόχου τοῦ στέμματος τῆς Ἀγγλίας. . . .

— Δέχομαι τὴν φιλοξενίαν σας, Πανιερώτατε; ἀλλ'
 ἄς σπεύσωμεν, διότι ἀνοπομονῶ νὰ γνωρίσω τὰς λε-
 πτομερείας τοῦ γεγονότος τούτου, τὸ ὁποῖον τὰ μέ-
 γιστα μὲ ἐνδιαφέρει.

Πρὶν ἢ ἐξέλθῃ ἐστράφη πρὸς τὴν ἡγουμένην.

— Ὑπάρχουσιν ἄπειροι λόγοι δι' οὓς θέλει σᾶς τύ-
 πτει ἡ συνείδησις, κυρία, εἶπε πρὸς αὐτὴν. Ἐὰν εἰς
 τοῖτους προσθέσετε καὶ τὴν τέλμην τοῦ ν' ἀποκαλύ-
 ψητε τὸ ὄνομά μου καὶ τὰ αἶτια τῆς ἐπισκέψεώς μου
 ταύτης, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας θέλει σᾶς τιμωρήσει
 αὐστηρότατα.

Καθ' ὅδον, ὁ ἐπίσκοπος, εἰς τὴν ἄμαξαν τοῦ ὁποῖου
 εἶχεν ἀναβῆ ὁ νέος πρίγκιψ, τῶ διηγήθη πᾶν ὅ,τι ἐγνώ-
 ριζε περὶ τῆς Μαρίας, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ οὐδὲ λέξιν περὶ

τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ἐγγράφων, διότι ὁ πρίγκιψ
 ἐτήρει εἰσέτι ὡς μυστήριον τὴν καταγωγὴν ἐκείνης τὴν
 ὁποῖαν ἦλθε νὰ ζητήσῃ εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας.

Ὁ ἐπίσκοπος εἶδε τὸ μέτωπον τοῦ πρίγκιπος συνο-
 φρούμενον παραδόξως, ὅτι ἔφρασεν εἰς τὴν διήγησιν
 τῶν γάμων τῆς Μαρίας, καὶ ἔτι μᾶλλον, διὰν ὁ
 ἐπίσκοπος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ σύζυγός
 της ἦτο ἱερουχοπώλης, τοῦ ὁποῖου τὸ κατὰστῆμα ἔφερε
 τὸ σῆμα *Εἰς τὸ Ἐρυθροῦν Δένδρον*. Ἐπὶ πολὺν χρόνον
 ὁ πρίγκιψ ἐπεριπάτει μὲ μακρὰ θήματα ἐντὸς τοῦ θα-
 λάμου, ἀσῆτας τὸν ἀγαθὸν ἐπίσκοπον ἐν τρομερᾷ ἰνη-
 συχίᾳ, δειόμενος ταπεινῇ τῇ φωνῇ τοῦ Θεοῦ.

— Δὲν γνωρίζεις τίποτε περὶ τοῦτον περὶ τῆς κα-
 ταγωγῆς αὐτῆς τῆς γυναικὸς; ἠρώτησεν ὁ πρίγκιψ.

Ἡτένισεν ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου βλέμματα τοσοῦτον
 ἰσχυρὰ, ὥστε ὁ γέρον ὑπέγη και ἔφερε τὰ πρὸ δόλιγου
 ἀνακαλυφθέντα ἐγγράφα, καὶ τὰ ἔθεσεν ἐνώπιόν του.
 Ἀμα ἰδὼν αὐτὰ, ὁ υἱὸς Ἰακώβου τοῦ Α'. ἔκρουσε διὰ
 τῆς πτέρνης τοῦ ὑποδήματός τὸ ἔδαφος σοβαρῶς, καὶ
 ἐπρόφερε λέξεις ὀργῆς, αἰτίνας, ἂν καὶ βηθεῖσαι ἀγγλι-
 στί, ἐξέπτόησαν οὐχ ἦτοον τὸν ἀκροατὴν.

— Καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ, ἐπανέλαβεν ὁ πρίγκιψ, αὐτὴ ἡ
 ἔμπορος ἔχει γνῶσιν τῶν ἐγγράφων τούτων;

— Μόλις πρὸ δύο ὥρῶν τὰ ἀνεκάλυψα. Αὐτὴ τὰ
 ἀγνοεῖ ἐντελῶς.

Ὁ πρίγκιψ τὰ ἀνέγνωσε καὶ αὐθις καὶ ἐφάνη σκε-
 πτόμενος ἐπὶ πολὺν χρόνον καθ' ἑαυτὸν περὶ τοῦ πρα-
 κτέου. Τέλος ἀπεράσισε νὰ ἰδῇ τὴν Μαρίαν, καὶ νὰ μὴ
 ἀποφασίη οὐδὲν πρὶν ἢ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῆς διέταξε
 λοιπὸν τὸν ἐπίσκοπον νὰ τὴν κράξῃ ἐν τῇ στιγμή.

— Διὰ νὰ μὴ ὑποπτευθεῖς τίποτε, εἶπεν ὁ ἐπίσκο-
 πος ἐτκοιτισμένως, θά τῆς μηνύσω ὅτι τὴν ζητῶ διὰ νὰ
 ἀγοράσω μεταξόπιπλον.

Ὁ πρίγκιψ ἔκαμε χειρονομίαν ὀργῆς τοσοῦτον
 βιαίαν, ὥστε ὁ ἐπίσκοπος παρ' ὀλίγον ν' ἀποθάνῃ ἐκ
 τοῦ φόβου του.

— Θεέ μου! ἐφ' ἔβριθεν ὁ ταλαίπωρος γέρον σπογ-
 γίζων τὸ μέτωπόν του, Θεέ μου! τί θὰ συμβῆ εἰς
 ὅλων τούτων;

Ἡ Μαρία δὲν ἐβράδυε νὰ ἔλθῃ. Ὁ πρίγκιψ ἅμα
 ἰδὼν τὸ εὐγενὲς τοῦ ἦθους της καὶ τὸ ἀγνὸν καὶ γαλῆ
 νιον τοῦ κάλλους της, ἠθέλησεν ἑαυτὸν ὀλίγον ἀφοπλι-
 σθέντα, Ἐβρόψε τὸν πῖλόν του, ὃν ἔως τότε ἔφραεν ἐπὶ
 κεφαλῆς, καὶ τὴν ἐχαίρετῃσι σιωπηλῶς. Ἡ Μαρία τὸν
 ἐθεώρησεν ἐκπληκτος, προσηλοῦσα ἐνταυτῷ τὰ βλέμ-
 ματάτης ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου. Ὁβρῦνθίσα μολαταῦτα
 ἠρώτησε ποῖα; ἦσαν αἱ διαταγαὶ τῆς πανιερότητός
 του, καὶ εἰς τί ἠδύνατο νὰ τὸν δουλεύσῃ.

— Κυρία, εἶπεν ὁ πρίγκιψ, ὅστις ἐφάνη αἰφνης ἐμ-
 πνευσθεῖς ὑπό τινος ἰδέας καὶ λαβῶν ἀπόφασί' τινα,
 ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ζητήσω μίαν συμβουλήν.

— Συμβουλήν, κυρία, ἀπὸ ἐμέ; εἶπεν ἡ Μαρία
 μειδιῶσα.

Καθῆσθε καὶ ἀκούσατέ μου. Εἰς μίαν πόλιν τῆς
 Γαλλίας, ἀδιάφορον ποῖον, ὑπάρχει γυνὴ καταγωγῆς
 ἐνδύξου καὶ διὰ νὰ εἰπωμεν καθαρώτερον, καταγω-
 γῆς βασιλικῆς Ἰσως. . . . Ἡ γυνὴ αὐτῆ
 εἶναι σύζυγος ἐνὸς ἀπλοῦ πολίτου, τὸν ὁποῖον ἐου-